

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad a fost sesizată de către Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Financiare Publice a municipiului Arad cu adresa nr....., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr.asupra contestației formulate de **S.C. X S.R.L.**

înregistrată la Administrația Financiare Publice a municipiului Arad sub nr., la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr.și la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr.și a procedat la soluționarea contestației, constatând următoarele:

Societatea comercială X S.R.L. formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală - Administrația Financiare Publice a municipiului Arad și a Raportului de inspecție fiscală nr.și solicită anularea acestora pentru suma totală delei reprezentând lei taxa pe valoarea adăugată suplimentară și lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată suplimentară.

Referitor la contestația formulată de S.C. X S.R.L., împotriva Raportului de inspecție fiscală încheiat la data deși înregistrat sub nr.de către inspectorii din cadrul Administrației Financiare Publice a municipiului Arad - Activitatea de Inspecție Fiscală, s-au reținut următoarele:

În drept, Codul de Procedură Fiscală, republicat prevede:

“ART. 85

Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat

(1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 80 alin. (2) și art. 84 alin. (4);

b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.

ART. 86

Decizia de impunere

(1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta modifică baza de impunere.

(2) Pentru creanțele administrate de Ministerul Financiare Publice prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin ordin al ministrului financiare publice se pot stabili și alte competențe pentru emiterea deciziilor de impunere ca urmare a inspecției fiscale.

(3) Decizia de impunere se emite, dacă este necesar, și în cazul în care nu s-a emis decizie referitoare la baza de impunere potrivit art. 87.[...].

ART. 87

Forma și conținutul deciziei de impunere

Decizia de impunere trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 43.[...].”

coroborat cu prevederile art. 106 din H.G. nr. 1.050 din 1 iulie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală:

“ART. 106

Raportul privind rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției, din punct de vedere faptic și legal.

(2) Dacă, ca urmare a inspecției, se modifică baza de impunere, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere. În cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi comunicat în scris contribuabilului.[...]

Norme metodologice:

106.1. *Rezultatul inspectiei fiscale generale sau partiale va fi consemnat intr-un raport de inspectie fiscala.*

106.2. *La raportul privind rezultatele inspectiei fiscale se vor anexa, ori de cate ori este cazul, actele privind constatările preliminare, cum sunt procesele-verbale încheiate inclusiv cu ocazia controalelor inopinate si/sau încrucisate si orice alte acte.*

106.3. *Raportul de inspectie fiscala se semneaza de catre organele de inspectie fiscala, se verifica si se avizeaza de seful de serviciu. Dupa aprobarea raportului de catre conducatorul organului de inspectie fiscala, se va emite decizia de impunere de catre organul fiscal competent teritorial.*

106.4. *Modelul si continutul raportului privind rezultatul inspectiei fiscale se aproba prin ordin al presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala.”*

Competenta de soluționare conferita de art. 205 si următoarele din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, este limitata astfel:

"ART. 205

Posibilitatea de contestare

(1) *Impotriva titlului de creanta, precum si împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestatie potrivit legii. (...)*

(3) *Baza de impunere si impozitul, taxa sau contributia stabilite prin decizie de impunere se contesta numai împreuna.*

(4) *Pot fi contestate în condițiile alin. (3) si deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contributii sau alte sume datorate bugetului general consolidat.*

(5) *In cazul deciziilor referitoare la baza de impunere, reglementate potrivit art. 87 alin. 1, contestatia se poate depune de orice persoana care participa la realizarea venitului.*

(6) *Bazele de impunere constatate separat intr-o decizie referitoare la baza de impunere pot fi atacate numai prin contestarea acestei decizii.”.*

Având în vedere ca raportul pe care societatea petenta îl contesta este raportul în care au fost prezentate constatările inspectiei, din punct de vedere faptic si legal, raport ce a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr., conform dispozitiilor legale mai sus citate, în temeiul Titlului IX din Codul de procedura fiscala, republicat, Directia Generala a Finantelor Publice a judetului Arad se va pronunta asupra deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala, decizie ce a fost emisa în baza raportului de inspectie fiscala din data deinregistrat la Administratia Finantelor Publice a municipiului Arad sub nr.....

In condițiile în care Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr.este titlul de creanta care devine executoriu, acesta fiind opozabil petentei si acesta fiind cel care produce efecte fata de petenta, si nu raportul de inspectie fiscala în care doar sunt consemnate constatările inspectiei fiscale, pentru capatul de cerere privind contestatia formulata de S.C. X S.R.L. împotriva Raportului de inspectie fiscala nr....., aceasta urmeaza a fi respinsa ca inadmisibila.

In legatura cu capatul de cerere privind contestația formulata de S.C. X S.R.L. împotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr.încheiata de catre inspectori din cadrul Administratiei Finantelor Publice a municipiului Arad- Activitatea de Inspectie Fiscala , s-au reținut următoarele :

Societatea comerciala X S.R.L. formulează contestație împotriva Deciziei de impunere nr.încheiata de catre inspectori din cadrul Administratiei Finantelor Publice a municipiului Arad – Activitatea de Inspectie Fiscala si solicita anularea acesteia pentru debitul in suma totala de

.....lei reprezentandlei taxa pe valoarea adăugata suplimentara silei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugata suplimentara.

Contestația a fost depusa în termenul legal de depunere prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Contestația a fost semnata de reprezentantul legal al societatii petente, administrator d-na....., așa după cum prevede art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Fiind îndeplinita procedura de forma, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. Petenta formulează contestație împotriva Deciziei de impunere nr.si solicita anulara acesteia pentru suma totala delei reprezentandlei taxa pe valoarea adăugata silei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugata suplimentara, invocând în susținerea contestației următoarele motive:

1).- suma de lei diferența de taxa pe valoarea adăugata stabilita de organul de control fiscal este eronata deoarece nu a ținut cont de jurnalul cumpărărilor efectuate prin casa;

2).- din suma de lei reprezentand diferența de taxa pe valoarea adăugata stabilita suplimentar cu ocazia verificării cotei zero la transporturile legate de import pentru ca agentul economic nu a efectuat încasările in valuta direct in conturile bancare petenta contesta suma delei deoarece depunerile in conturile bancare s-au efectuat de beneficiarii transporturilor in baza pașapoartelor menționate pe foile de varsamant;

3).- din suma delei reprezentand diferența de taxa pe valoarea adăugata stabilita suplimentar pentru anii 2002 -2003 pentru lipsa de documente mărfuri si regim vamal suspensiv, petenta contesta suma delei din care pentru suma de ...lei susține ca, de la data controlului si pana la depunerea contestației a procurat actele invocate de organele de control respectiv facturile de transport, comenzile, CMR-urile si DVI-urile iar pentru suma delei invoca prevederile art. 4, art. 11 si art. 12 din Legea nr. 345/2002, secțiunea 3 lit. C din H.G. nr. 598/2002, susținând ca, in opinia societatii transportul de mărfuri constituie prestare de serviciu iar in contextul art. 12 din Legea nr. 345/2002 transportul internațional aferent mărfurilor importate in regim vamal suspensiv reprezintă prestare de serviciu legata direct de operațiunile prevăzute la lit. a) – e). si este operațiune scutita de taxa pe valoarea adăugata;

- referitor la invocarea de catre organele de control a prevederilor Deciziei nr. 5 a Comisiei fiscale centrale, aprobate prin OMF 1365/2004, aceste acte au fost emise după abrogarea Legii nr. 345/2002 iar petenta considera ca nu au puterea necesara modificării sau interpretării ulterioare a unei legi;

4). - din suma delei stabilita suplimentar pentru anul 2002 – 2003 pentru motivul ca societatea nu a prezentat CMR- urile originale, DVI- urile iar pentru unele dintre acestea au lipsit viza organului vamal, petenta contesta suma delei, compusa din:

a). pentru suma delei aferenta anului 2002, de la data încheierii controlului si pana la data depunerii contestației au fost procurate documentele pretinse de organul de control;

b). pentru suma delei aferenta anului 2003, de la data încheierii controlului si pana la data depunerii contestației au fost procurate documentele pretinse de organul de control;

c). suma de lei din carelei pe anul 2002 si lei pe anul 2003 deoarece in mod greșit organul de control a calculat diferențe de taxa pe valoarea adăugata întrucât transporturile in cauza privesc transporturi pentru persoane fizice care, conform prevederilor legale (art. 10 legea nr. 345/2002, art. 25 lit. b din H.G. nr. 598/2002) sunt scutite de plata taxei pe valoarea adăugata.

5). – din suma de lei diferența de taxa pe valoarea adăugata stabilita suplimentar petenta contesta suma totala de lei din care pentru sumele de lei, lei, lei, lei, lei si lei susține ca, de la data controlului si pana la data depunerii contestației s-au completat documentele necesare justificării transportului internațional iar pentru

suma de lei reprezentand importuri de bunuri pentru persoane fizice nu se datorează taxa pe valoarea adăugată, temeiul legal fiind art. 10 din Legea nr. 345/2002 și H.G. nr. 598/2002, pct. B art. 25 lit. b;

6). – se contesta de asemenea sumele de lei și lei stabilite ca diferență de taxa pe valoarea adăugată pentru anul 2007 pe motivul că lipsește CMR, petenta susținând că au fost procurate aceste CMR-uri și au fost atașate la dosarul cauzei.

Pentru considerentele mai sus prezentate, societatea petenta solicită anularea datoriei suplimentare în suma de lei taxa pe valoarea adăugată constatată de organele de control și anularea majorărilor de întârziere aferente în suma de lei.

II. Verificarea S.C. X S.R.L. s-a efectuat urmărirea decontului cu suma negativă de taxa pe valoarea adăugată cu opțiune de rambursare depusă și înregistrată la Administrația Finanelor Publice a municipiului Arad sub nr. aferent lunii martie 2007 prin care se solicită rambursarea soldului sumei negative a taxei pe valoarea adăugată în valoare delei.

Urmărirea verificării efectuate, s-au constatat următoarele:

1). - în luna februarie 2002 taxa pe valoarea adăugată dedusă conform jurnalului de cumpărări a fost delei față de suma preluată în evidența contabilă de lei, rezultând o diferență de lei. Deoarece societatea a justificat taxa pe valoarea adăugată deductibilă pentru suma înscrisă în jurnale, organele de inspecție fiscală au considerat că pentru suma de lei nu există document justificativ care a stat la baza înregistrării și nu au acordat drept de deducere pentru această sumă;

2). - în perioada 01.01.2002 -31.05.2002, din verificarea tuturor documentelor ce atestă efectuarea operațiunilor scutite cu drept de deducere precum și din urmărirea încasării contravalorii transporturilor legate de export s-a constatat că o parte din contravaloarea transporturilor legate de export nu s-au încasat în conturi bancare deschise la bănci autorizate de BNR ci s-au încasat în numerar în valută, numerar în lei sau sumele au fost depuse cu foi de varsamant în conturi bancare în valută. De asemenea, nu în toate cazurile s-a putut pune la dispoziția organelor de control originalul documentului de transport internațional sau acesta nu a avut confirmarea destinatarului privind recepția mărfurilor, iar în anumite situații lipsește documentul de transport internațional, neputându-se face dovada că transportul este legat de importuri sau exporturi și nu este executat pe parcurs intern.

Pentru aceste deficiențe, în sarcina societății a fost stabilit un debit suplimentar în suma totală de lei din care societatea petenta contestă suma delei RON.

3). - cu privire la taxa pe valoarea adăugată aferentă perioadei iunie 2002 – decembrie 2003, organele de inspecție fiscală au constatat că, pentru transporturile bunurilor care urmau să fie plasate în regim de perfecționare activă, societatea petenta nu a colectat taxa pe valoarea adăugată astfel că, în baza prevederilor art. 1, art. 4 și art. 20 alin. (1) din Legea nr. 345/2002 cu modificările și completările ulterioare a fost stabilit un debit reprezentând taxa pe valoarea adăugată suplimentară în suma de lei.

4). – în ceea ce privește perioada 01.06.2002 – 31.12.2003, din verificarea tuturor documentelor ce atestă efectuarea operațiunilor scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere reprezentând transporturi legate de exportul bunurilor respectiv pentru operațiunile de transport aferente bunurilor importate s-a constatat că societatea nu a putut prezenta pentru unele transporturi originalul documentului de transport internațional sau acesta nu are viza organelor vamale, în unele cazuri acesta lipsește și nu s-au putut pune la dispoziție pentru toate transporturile aferente bunurilor din import copii ale declarațiilor vamale de import.

Pentru nejustificarea de către societate a scutirii de taxa pe valoarea adăugată pentru transporturile aferente mărfurilor exportate și din import, organele de inspecție fiscală au stabilit un debit reprezentând taxa pe valoarea adăugată suplimentară în suma delei RON din care societatea petenta contestă suma de lei.

5). - în perioada 01.01.2004 – 31.12.2006 din verificarea tuturor documentelor ce atesta efectuarea operațiunilor scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere reprezentând transporturi legate de exportul bunurilor respectiv pentru operațiunile de transport aferente bunurilor importate s-a constatat ca societatea nu a putut prezenta pentru unele transporturi originalul documentului de transport internațional respectiv copia carnetului TIR sau a documentului de tranzit sau în unele situații acesta lipsește.

De asemenea, din verificarea documentelor ce atesta efectuarea operațiunilor scutite cu drept de deducere constând în transporturi aferente bunurilor admise în regim vamal suspensiv s-a constatat ca nu în toate cazurile societatea poate prezenta pentru transportul bunurilor introduse în țara documentul din care să rezulte plasarea bunurilor respective în regimuri vamale suspensive, în anumite situații lipsește documentul de transport internațional sau lipsește documentul din care să rezulte ca bunurile transportate sunt plasate în regim vamal suspensiv.

Pentru nejustificarea de către societate a scutirii de taxa pe valoarea adăugată pentru transporturile aferente mărfurilor exportate, din import sau admise în regim vamal suspensiv, organele de inspecție fiscală au stabilit un debit reprezentând taxa pe valoarea adăugată suplimentar în suma de lei RON din care societatea petenta contestă suma delei RON.

6). În luna ianuarie 2007 s-a omis înregistrarea facturii nr. emisa către beneficiarul C S.R.L. în valoare de lei RON și lei RON taxa pe valoarea adăugată, organele de inspecție fiscală stabilind un debit suplimentar în suma de lei RON.

De asemenea, în luna ianuarie 2007 societatea nu a putut face dovada realizării transportului intracomunitar către S.C. H S.R.L. în valoare totală delei RON, în sensul că nu a prezentat organelor de inspecție fiscală documentele prevăzute la art. 4 alin. (4) din O.M.F.P. nr. 2222/2006, prin urmare a fost stabilit un debit suplimentar în suma de lei RON.

III. Având în vedere actele și documentele existente la dosarul cauzei, motivele invocate de societatea petenta în raport de constatările organelor de inspecție fiscală și prevederile dispozițiilor legale aplicabile în speță, se reține că Ministerul Economiei și Finanțelor prin Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad este investit a se pronunța dacă în mod corect și legal, reprezentanții Activității de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice a Municipiului Arad au stabilit în sarcina societății petente suma totală delei reprezentândlei taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar șilei majorări de întârziere aferente.

1). În legătura cu capătul de cerere privind suma de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată aferentă lunii februarie 2002 pentru care nu s-a acordat drept de deducere, s-au reținut următoarele:

În fapt, urmare verificării efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că, în luna februarie 2002 taxa pe valoarea adăugată dedusă conform jurnalului de cumpărări a fost în suma delei RON față de suma înscrisă în evidența contabilă și preluată în decontul de taxa pe valoarea adăugată și anume lei RON rezultând o diferență în cuantum de lei RON pe care societatea petenta nu a putut să o justifice.

În contestația depusă, societatea petenta susține că suma de lei RON reprezintă taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă jurnalului cumpărărilor efectuate prin casă, jurnal de care organele de inspecție fiscală nu au ținut cont.

În drept, în cauză sunt aplicabile prevederile art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată :

„ART. 19

Pentru efectuarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente intrărilor contribuabilii sunt obligați:

a) sa justifice suma taxei prin documente întocmite conform legii de către contribuabili înregistrați ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată;

b) sa justifice ca bunurile în cauza sunt destinate pentru nevoile firmei și sunt proprietatea acesteia.

Dreptul de deducere privește numai taxa ce este înscrisă într-o factura fiscală sau în alt document legal care se referă la bunuri sau servicii destinate pentru realizarea operațiunilor prevăzute la art. 18.”

- pct. 10.12 din Hotărârea Guvernului nr. 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată:

“10.12. Pentru exercitarea dreptului de deducere contribuabilii înregistrați ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată sunt obligați sa justifice prin documente legal întocmite cuantumul taxei.”

coroborate cu prevederile art. 65 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicat, unde se arata:

„ Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei s-au reținut următoarele:

- societatea petenta a depus în probațiune „ (...) jurnalul cumpărărilor efectuate prin casa” care la rubrica „Taxa pe valoarea adăugată” totalizează lei RON (..... lei) fata de suma de lei RON cat reprezintă suma care nu a putut fi justificata;

- din analiza cumpărărilor înscrise în „ Jurnalul cumpărărilor efectuate prin casa” s-a constatat ca aceste achiziții sunt incluse si în Jurnalul pentru cumpărări al cărui total în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugata este în suma de lei (exemplu: poziția 29 din Jurnalul cumpărărilor efectuate prin casa , documentul nr. furnizor Belvedere suma totala de lei ROL din care baza de impozitare lei ROL si taxa pe valoarea adăugata în suma de lei ROL este inclusa si în Jurnalul pentru cumpărări la poziția 34 la rubrica „ Cumpărări neimpozabile, poziția 30 din Jurnalul cumpărărilor efectuate prin casa corespunde cu poziția 36 din Jurnalul pentru cumpărări, etc.).

În condițiile în care s-a constatat ca achizițiile înscrise în Jurnalul cumpărărilor efectuate prin casa sunt incluse la rubrica „ Cumpărări neimpozabile” din Jurnalul de cumpărări, se retine ca motivele invocate de petenta în contestație si anume acelea ca organele de inspecție fiscală nu au ținut cont de jurnalul cumpărărilor efectuate prin casa nu sunt fondate iar contestația formulata va fi respinsa ca neîntemeiata pentru acest capăt de cerere.

2). Referitor la capătul de cerere privind suma de, ... lei reprezentand taxa pe valoarea adăugata suplimentara aferenta perioadei 01.01.2002 – 31.05.2002, s-au reținut următoarele:

În ceea ce privește suma contestata delei aceasta reprezintă parte din taxa pe valoarea adăugata stabilita suplimentar de organele de inspecție fiscală dar având în vedere dispozițiile pct. 1 din Ordinul nr. 978 din 8 iulie 2005 privind aprobarea Precizărilor pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2005 privind unele măsuri de natura fiscală și financiară pentru punerea în aplicare a Legii nr. 348/2004 privind denominarea monedei naționale, unde se precizează ca:

“Începând cu data de 1 iulie 2005, creanțele fiscale reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc în moneda noua, la nivel de leu, fără

subdiviziuni, prin rotunjire la un leu pentru fracțiunile de peste 50 de bani inclusiv și prin neglijarea fracțiunilor de pana la 49 de bani inclusiv, cu excepția creanțelor prevăzute la pct. 3. În cazul impozitelor, taxelor și contribuțiilor reținute la sursa potrivit legii, rotunjirea se efectuează de către plătitorul de venit pentru fiecare beneficiar. Prevederile se aplica și creanțelor fiscale născute anterior datei de 30 iunie 2005, stabilite sau corectate după data de 1 iulie 2005, precum și celor înscrise în acte administrative aflate în curs de executare.”

coroborat cu faptul ca in Decizia atacata sumele înscrise la rubrica “Impozit, taxa, contribuție stabilita suplimentar de plata/obligații fiscale accesorii de plata” respectiv „ Total TVA stabilita suplimentar” sunt fara virgula, Direcția Generala a Finantelor Publice a județului Arad se va pronunța asupra sumei delei reprezentand taxa pe valoarea adăugata stabilita suplimentar, parte din suma cuprinsa in Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspecția fiscală nr.încheiata de catre inspectorii din cadrul Administratiei Finantelor Publice a municipiului Arad.

In fapt, in perioada 01.01.2002 -31.05.2002, din verificarea tuturor documentelor ce atesta efectuarea operațiunilor scutite cu drept de deducere precum si din urmărirea încasării contravalorii transporturilor legate de export organele de inspectie fiscală au constatat ca o parte din contravaloarea transporturilor legate de export nu s-au încasat in conturi bancare deschise la bănci autorizate de BNR ci s-a încasat in numerar in valuta, numerar in lei sau sumele au fost depuse cu foi de varsamant in conturi bancare in valuta.

De asemenea, in cazul unor transporturi nu s-a putut pune la dispoziția organelor de control originalul documentului de transport internațional sau acesta nu a avut confirmarea destinatarului privind recepția mărfurilor iar in anumite situații organele de control au constatat lipsa documentului de transport internațional, neputându-se face dovada ca transportul este legat de importuri sau exporturi si nu este executat pe parcurs intern.

In drept, art.17 lit. B din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoare adaugata precizeaza ca se acorda cota zero de tax pe valoarea adaugata pentru: “ *exportul de bunuri, transportul si prestarile de servicii legate direct de exportul bunurilor, efectuate de contribuabili cu sediul in Romania, a caror contravaloare se incaseaza in valuta in conturi bancare deschise la banci autorizate de Banca Nationala a Romaniei. [...]*”

Prin urmare, pentru a beneficia de cota zero de taxa pe valoare adaugata pentru transporturile marfurilor livrate la extern, societatea avea obligatia de a face dovada incasarii valutei in conturile bancare deschise la banci autorizate.

Astfel, societatea avea obligatia de a derula operatiunile de incasare in valuta a contravalorii transporturilor marfurilor livrate la extern, doar prin banci autorizate de catre Banca Nationala a Romaniei , aceasta reprezentand o masura prin care Statul Roman se asigura, in anumite limite, ca valuta incasata provine din incasarea exportului si nu de pe piata valutara interna.

Mai mult, pct. 9.2 din Normele de aplicare a Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 17/2000 , aprobate prin Hotararea Guvernului nr. 401/2000 precizeaza:

“Exportul consta in livrari de bunuri efectuate de contribuabili inregistrati ca platitori de taxa pe valoare adaugata pentru beneficiari cu sediul in strainatate si care sunt transportate in afara teritoriului tarii, cu indeplinirea formalitatilor vamale de export. Pentru operatiunile prevazute la art. 17 lit. B. a) din Ordonanta de Urgenta nu beneficiaza de cota zero de taxa pe valoare adaugata contribuabilii care incaseaza valuta in numerar sau prin transferuri din conturi bancare personale”

iar la punctul 9.9 din acelasi act normativ se arata: “ *Nerespectarea prevederilor pct. 9.3- 9.8 privind justificarea cotei zero de taxa pe valoarea adaugata si/sau nerespectarea conditiei de incasare a valutei in conturi bancare deschise la banci autorizate de Banca Nationala a Romaniei atrag obligatia platii taxei pe valoarea adaugata prin aplicarea cotei corespunzatoare livrarilor si*

prestarilor la intern si a majorarilor de intarziere aferente, calculate de la data documentului care atesta livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor[...]”

De asemenea, pct. 9.7 din Hotarea Guvernului nr. 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată prevede:

“Pentru transportul mărfurilor exportate la destinație în străinătate transportatorii, respectiv casele de expediție, vor justifica cota zero cu:

a) contractul încheiat cu unitatea exportatoare sau, după caz, cu casa de expediție ori cu beneficiarul din străinătate, în care se prevede obligativitatea plății în valută a contravalorii transportului;

b) documentul de transport internațional având confirmarea destinatarului privind recepția mărfii pentru transportator sau copia de pe acesta pentru casele de expediție;

c) polița de asigurare și/sau reasigurare pentru transportator sau copia de pe aceasta pentru casele de expediție.”

Analizând constatările cuprinse în actul de control contestat, s-a reținut că organele de control nu au acordat societății contestatoare cota zero de taxa pe valoarea adăugată întrucât aceasta a încălcat prevederile legale menționate mai sus, în sensul că nu a prezentat originalul documentului de transport internațional, acesta nu avea confirmarea destinatarului privind recepția marfurilor sau în alte situații s-a constatat lipsa acestuia.

În legătura cu acest capat de cerere, societatea petenta a depus la dosarul cauzei documente prin care susține că îndeplinește condițiile de justificare a aplicării cotei zero de taxa pe valoarea adăugată.

În situația dată, la soluționarea contestației organul competent a avut în vedere și prevederile art. 213 alin. (4) din O.G. nr. 92/24.12.2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, unde referitor la soluționarea contestației, se arată:

“(4) Contestatorul, intervenientii sau împuternicitii acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora”.

De asemenea, potrivit pct. 182.1 din H.G. nr. 1050/01.07.2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, dat în aplicarea art. 182 (devenit după republicare art. 213) din Codul de procedură fiscală, se stipulează:

“182.1 În temeiul art. 182 alin. (4) din Codul de procedură fiscală, contestatorul, intervenientii și/sau împuternicitii acestora, în fața organelor de soluționare a contestațiilor, se pot folosi de orice probe noi relevante, chiar dacă acestea anterior nu au fost cercetate de organele de inspecție fiscală”.

Din textele de lege mai sus prezentate, se reține că petenta poate depune în susținerea cauzei, documente și probe noi, chiar dacă acestea nu au fost analizate de organele de inspecție fiscală cu ocazia verificării efectuate.

Pe cale de consecință, organul de soluționare a contestației a solicitat organelor de inspecție fiscală prin adresa nr. să analizeze toate documentele depuse de societatea petenta în probațiune și să completeze dosarul contestației cu propuneri având în vedere toate documentele depuse de contestator, în condițiile legii.

Urmare acestei adrese, organele de inspecție fiscală au efectuat o cercetare la fața locului, încheindu-se procesul verbal din data de 08.08.2008 înregistrat la societatea petenta la nr. 9 iar la Administrația Finanțelor Publice a municipiului Arad sub nr. și în care s-au reținut următoarele:

“ (...) pentru debitul contestat in suma delei aferent perioadei ianuarie 2002 – mai 2002 (...) societatea a prezentat documente de justificare a cotei zero de TVA pentru TVA in suma deRON, societatea neputand in continuare justifica cota zero de TVA pentru suma deRON.”

Pe cale de consecinta, in conditiile in care conform prevederilor art. 32 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, cu modificările si completările ulterioare:

“ART. 32

Competența generală

(1) Organele fiscale au competență generală privind administrarea creanțelor fiscale, exercitarea controlului și emiterea normelor de aplicare a prevederilor legale în materie fiscală.” pentru acest capat de cerere, contestația formulata de petenta va fi admisa pentru suma delei RON reprezentand taxa pe valoarea adăugata pentru care societatea a justificat conform legii cota zero si respinsa pentru suma delei reprezentand taxa pe valoarea adăugata pentru care societatea nu a respectat prevederile legale privind justificarea cotei zero de taxa pe valoarea adaugata.

3). In legătura cu capătul de cerere privind suma delei reprezentand taxa pe valoarea adăugata stabilita suplimentar aferenta transporturilor bunurilor plasate in regim vamal suspensiv , s-au reținut următoarele:

In ceea ce priveste suma contestata s-a reținut ca in contestație, societatea petenta din eroare, susține ca se contesta parțial debitul suplimentar stabilit reprezentand taxa pe valoarea adăugata respectiv suma delei RON din suma totala delei deși debitul stabilit reprezentand taxa pe valoarea adăugata aferenta transporturilor de bunuri plasate in regim vamal suspensiv a fost delei RON.

In fapt, din analiza documentelor existente la dosarul cauzei s-a constatat ca S.C. X S.R.L. a realizat operațiuni de transport internațional aferent mărfurilor importate in regim vamal suspensiv, perfecționare activa (lohn) pe care le-a considerat scutite de taxa pe valoarea adaugata.

In drept, Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata:

“ART. 12

Se scutesc de taxa pe valoarea adaugata urmatoarele operatiuni, cu conditia ca acestea sa nu duca la utilizare si/sau consumare finala:

a) operatiunile de perfectionare activa prevazute la cap. VII, sectiunea a IV-a din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei;

b) bunurile realizate in regim de perfectionare activa, potrivit prevederilor cap. VII,sectiunea a IV-a, art. 111 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 141/1997, de persoane impozabile cu sediul in Romania, contractate cu beneficiari din strainatate si care din dispozitia acestora sunt livrate in antrepozite vamale aflate pe teritoriul Romaniei;

c) introducerea in tara de bunuri plasate in regim vamal suspensiv cu exonerarea totala de la plata drepturilor de import, potrivit prevederilor Codului vamal al Romaniei;

d) introducerea de bunuri in zonele libere direct din strainatate, in vederea simplei depozitari a acestora, fara intocmirea de formalitati vamale;

e) introducerea de marfuri in zonele libere direct din strainatate, precum si operatiunile comerciale de vanzarecumparare a acestora intre diversi operatori in perimetrul zonelor libere si care ulterior acestor operatiuni parasesc in aceeasi stare teritoriul zonelor libere cu destinatie externa, fara intocmirea de declaratii vamale;

f) prestarile de servicii legate direct de operatiunile prevazute la lit. a)-e).”

Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, dispune în legătură cu regimul vamal suspensiv de perfecționare activă, următoarele:

“ART. 111

(1) Regimul de perfecționare activă constă în supunerea, pe teritoriul României, la una sau mai multe operațiuni de transformare sau prelucrare a:

a) marfurilor străine destinate a fi reexportate în afara teritoriului vamal al României, sub formă de produse compensatoare, fără a face obiectul încasării drepturilor de import sau al măsurilor de politică comercială;

b) marfurilor importate, introduse în circuitul economic, dacă ele sunt exportate în afara teritoriului României sub formă de produse compensatoare.

(2) Regimul de perfecționare activă prevăzut la alin. (1) lit. b) se efectuează cu încasarea drepturilor de import și restituirea acestora la efectuarea exportului.

ART. 112

În regimul de perfecționare activă se pot face următoarele operațiuni:

a) prelucrarea marfurilor, inclusiv montajul, asamblarea și adaptarea lor la alte marfuri;

b) transformarea marfurilor;

c) repararea marfurilor, inclusiv remontarea în forma inițială;

d) utilizarea unor marfuri, care, deși nu se regăsesc în produsele compensatoare, permit sau facilitează obținerea acestor produse, chiar dacă ele dispar total sau parțial în timpul folosirii lor.”

Din coroborarea actelor normative mai sus citate rezultă că transportul aferent importului în sistem lohn nu poate fi considerat o prestare de serviciu legată direct de operațiunile prevăzute la lit. a) - c) deoarece această operațiune nu se regăsește în cuprinsul operațiunilor la care se referă regimul vamal suspensiv de perfecționare activă reglementat de cap. VII secțiunea a IV- a din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României.

LEGEA nr. 345 /2002 privind taxa pe valoarea adăugată **dispune:**

“ART. 19

(1) Pentru bunurile importate baza de impozitare este constituită din valoarea în vamă, determinată potrivit legii, la care se adaugă taxele vamale, comisionul vamal, accizele și alte taxe datorate potrivit legii.

(2) Sunt cuprinse în baza de impozitare, în măsura în care nu au fost cuprinse în baza de impozitare determinată potrivit alin. (1), cheltuielile accesorii cum ar fi: comisioanele, cheltuielile de ambalare, transport și asigurare care intervin după intrarea bunului în țară până la primul loc de destinație a bunurilor.”

În vederea că *“valoarea în vamă determinată potrivit legii”* este definită în Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României la CAP. 6 - Regimurile vamale definitive, Secțiunea I - Importul, astfel:

“ART. 76

Valoarea în vamă reprezintă acea valoare care constituie baza de calcul al taxelor vamale prevăzute în Tariful vamal de import al României.

ART. 77

(1) Procedura de determinare a valorii în vamă este cea prevăzută în Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.), încheiat la Geneva la 1 noiembrie 1979, la care România este parte.

(2) La valoarea în vamă, în măsura în care au fost efectuate, dar nu au fost cuprinse în pret, se includ:

a) cheltuielile de transport al marfurilor importate până la frontiera română;

b) cheltuielile de încărcare, de descărcare și de manipulare, conexe transportului, ale marfurilor din import aferente parcursului extern;

c) costul asigurării pe parcursul extern.”.

Pe cale de consecință, având în vedere că articolele mai sus citate definesc valoarea în vamă determinată potrivit legii și în considerarea faptului că această valoare în vamă se regăsește în legea specială - Codul vamal al României - la Secțiunea care explicitează importul ca regim vamal definitiv, în condițiile în care operațiunile în sistem lohn sunt asimilate regimului vamal suspensiv de perfecționare activă, precum și că transportul aferent importului în sistem lohn nu este reglementat explicit nici în cuprinsul actelor normative mai sus citate, motivațiile societății petente din contestația formulată, întemeiate pe dispozițiile acestor acte normative, nu pot fi luate în considerare.

De asemenea, în Legea nr. 345 /2002 privind taxa pe valoarea adăugată, se arată:

“ART. 8

(1) *Operațiunile impozabile cuprinse în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată se clasifică, din punct de vedere al regimului de impozitare, astfel:*

a) *operațiuni taxabile, la care se aplică cota standard a taxei pe valoarea adăugată; nivelul cotei standard se stabilește prin prezenta lege;*

b) *operațiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere, pentru care furnizorii și/sau prestatorii au dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente bunurilor și/sau serviciilor achiziționate, destinate realizării operațiunilor respective; în prezenta lege aceste operațiuni sunt prevăzute la art. 11 alin. (1) și la art. 12;”*

Hotărârea Guvernului nr. 348 din 27 martie 2003 pentru modificarea și completarea unor metodologii fiscale:

“2. Alineatele (3), (4) și (7) ale articolului 8 vor avea următorul cuprins:

“(3) Pentru transportul de persoane prevăzut la art. 7 alin. (1) lit. b) din lege locul prestării este considerat a fi în țara în care se află locul de plecare al transportului.

Când locul plecării transportului de persoane se află în străinătate și locul sosirii este în România, locul prestării este considerat a fi în străinătate, iar când locul plecării transportului de persoane este în România și locul sosirii este în străinătate, locul prestării este considerat a fi în România. Pentru transportul de bunuri se aplică aceleași reguli, cu excepția transportului aferent bunurilor importate în România, pentru care locul prestării este considerat a fi în România. Pentru orice transport care are locul prestării în România taxa pe valoarea adăugată este datorată de prestator dacă operațiunea este taxabilă. Persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată beneficiază de dreptul de deducere potrivit prevederilor art. 22 alin. (4) lit. d) din lege, pentru orice transport care are locul prestării în străinătate.”

În considerarea actelor normative mai sus citate rezultă că transportul aferent bunurilor importate în regim vamal suspensiv, în cazul nostru în sistem lohn, locul prestării este în România, taxa pe valoarea adăugată fiind datorată de prestator deoarece această operațiune este taxabilă având în vedere că ea nu se încadrează la art. 12 din Legea nr. 345/2002, așa cum rezultă din prezentarea actelor normative. Asadar organele de control, în mod corect și legal, au procedat la stabilirea în sarcina petentei a taxei pe valoarea adăugată aferentă operațiunilor de transport internațional a marfurilor importate în regim vamal suspensiv, ținând seama că în conformitate cu dispozițiile art. 91 din Legea nr. 141/1997:

“Regimurile vamale suspensive sunt operațiuni cu titlu temporar, care au drept efect suspendarea plății taxelor vamale.”, deci regimurile vamale suspensive nu suspendă plata în totalitate a drepturilor vamale de import care așa cum sunt definite la art. 3 din Legea nr. 141/1997 includ și taxa pe valoarea adăugată, acest impozit indirect fiind asadar datorat de prestatorul serviciului de transport; în virtutea principiului de drept “*exceptio est strictissimae interpretationis*”, excepția instituită de legiuitor în H.G. nr. 348/2003, mai sus citat, în sensul că “*pentru transportul de bunuri se aplică aceleași reguli, cu excepția transportului aferent bunurilor importate în România, pentru care locul prestării este considerat a fi în România. Pentru orice transport care are locul prestării în România taxa pe valoarea adăugată este datorată de prestator dacă operațiunea este taxabilă*”, având în vedere că din actele normative citate în cuprinsul prezentei decizii rezultă că operațiunea

de transport aferent marfurilor importate in regim vamal suspensiv este o operatiune taxabila cuprinsa in sfera taxei pe valoarea adăugată si in conformitate cu dispozitiile art. 8 din Legea nr. 345/2002 *“Operatiunile scutite de taxa pe valoarea adaugata sunt reglementate prin lege si nu se admite extinderea lor prin analogie.”*, motiv pentru care contestatia formulata de S.C. X S.R.L. urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

In legatura cu afirmatiile petentei referitoare la faptul ca organele de control s-au prevalat de prevederile Deciziei 5/2004 a Comisiei fiscale centrale, aprobata prin OMF 1365/2004, acte emise dupa abrogarea Legii 345/2002, iar acestea *“ nu au puterea necesara modificarii sau interpretarii ulterioare a unei legi.”* invederam ca organele fiscale au facut aplicatiunea dispozitiilor pct. 3 al Ordinului nr. 1.365 din 16 septembrie 2004 pentru aprobarea Deciziei nr. 5 din 22 iulie 2004 a Comisiei fiscale centrale pentru aprobarea solutiilor privind aplicarea unitara a unor prevederi referitoare la taxa pe valoarea adaugata si probleme de procedura fiscala, publicat in Monitorul Oficial al Romaniei nr. 879 din 27 septembrie 2004 **in care se arata ca:**

“3. Art. 5, art. 11 alin. (1) lit. e) si art. 12 din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata, republicata

“In perioada 1 iunie 2002-31 decembrie 2003 transportul bunurilor ce urmau a fi plasate in regim de perfectionare activa nu era scutit de taxa pe valoarea adaugata.”,

care a fost data in aplicarea prevederilor art. 5, art. 11 alin. (1) lit. e) si art. 12 din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata, republicata, pe care le expliciteaza; astfel prin Ordinul nr. 1.365 din 16 septembrie 2004 a fost explicat sensul unui act normative anterior - Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata, republicata – ordinal producand efecte de la data de 01.06.2002 (data intrarii in vigoare a Legii nr. 345/2002, act normativ cu care face corp comun).

In concluzie, Ordinul nr. 1.365/2004 pentru aprobarea Deciziei nr. 5 din 22 iulie 2004 a Comisiei fiscale centrale pentru aprobarea solutiilor privind aplicarea unitara a unor prevederi referitoare la taxa pe valoarea adaugata si probleme de procedura fiscala, publicat in Monitorul Oficial al României nr. 879 din 27 septembrie 2004, intra in sfera interpretării autentice, astfel se permite organelor care au elaborat norma juridica sa o interpreteze prin acte normative cu o forta obligatorie egala cu cea a actului interpretat. Datorita scopului interpretării, trebuie subliniat faptul ca actul normativ prin care se interpretează un alt act are un caracter retroactiv.

4). Referitor la capătul de cerere privind suma totala delei reprezentand taxa pe valoarea adăugata stabilita suplimentar datorita nejustificării scutirii pentru transportul mărfurilor din import si exportate in perioada 01.06.2002 – 31.12.2003, s-au reținut următoarele:

In fapt, in perioada 01.06.2002 – 31.12.2003, societatea petenta a efectuat transporturi legate de exportul bunurilor respectiv operatiuni de transport aferente bunurilor importate pe care le-a considerat operatiuni scutite de taxa pe valoarea adăugata cu drept de deducere.

In drept, pentru prestările de servicii de transport legate de exportul bunurilor, locul prestării este locul de plecare a transportului indiferent de locul sosirii, deci România, in conformitate cu prevederile art. 7 alin. (1) lit. b). pct. 1 din Legea nr. 345/2002, cu modificările si completările ulterioare, unde se arata:

„ART. 7

(1) Locul prestărilor de servicii se considera a fi în România când prestatorul își are stabilit în România sediul activității economice sau un sediu stabil de la care sunt prestate serviciile ori, în lipsa unui astfel de sediu, domiciliul sau resedinta sa obișnuită, cu următoarele excepții pentru care locul prestării este: (...)

b) locul de plecare a transportului de bunuri sau de persoane, respectiv locul de sosire a transportului aferent bunurilor importate:

1. pentru transportul de bunuri sau de persoane, locul prestării se considera a fi în România, dacă locul de plecare a transportului se afla în România, indiferent dacă locul de sosire a transportului se afla în România sau în străinătate;”

In conformitate cu prevederile art. 11 alin. (1) lit. a). din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, cu modificările și completările ulterioare:

„ART. 11

(1) Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată:

a) exportul de bunuri, transportul și prestările de servicii legate direct de exportul bunurilor, bunurile comercializate prin magazinele duty-free, precum și prin magazinele situate în aeroporturile internaționale după locurile stabilite pentru efectuarea controlului vamal la ieșirea din țară;”

iar conform prevederilor art. 27 alin. (7) lit. a). din Hotărârea Guvernului nr. 598/2002 cu modificările și completările ulterioare, societatea avea obligația justificării scutirii de taxa pe valoarea adăugată cu următoarele documente:

“ (7) Pentru transportul mărfurilor exportate la destinație în străinătate beneficiază de scutire de taxa pe valoarea adăugată transportatorii, în baza art. 11 alin. (1) lit. a) din lege, și casele de expediții, în baza art. 11 alin. (1) lit. a) și r) din lege. Justificarea scutirii, în funcție de tipul transportului, se face astfel:

a) în cazul transportului auto, cu următoarele documente: contractul încheiat cu unitatea exportatoare sau, după caz, cu casa de expediție ori cu beneficiarul din străinătate sau comenzile acestora; documentul de transport internațional, vizat de organele vamale, sau copie de pe acesta pentru casele de expediție;”

Pentru prestările de servicii de transport aferente bunurilor importate pentru care, așa cum se prevede la art. 7 alin. (1) lit. b) pct. 2 din Legea nr. 345/2002 cu modificările și completările ulterioare, locul prestării este locul de sosire al transportului, deci România, în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (1) lit. e). din Legea nr. 345/2002 cu modificările și completările ulterioare:

„ART. 11

(1) Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată: (...)

e) transportul, prestările de servicii accesorii transportului, precum și alte prestări de servicii aferente mărfurilor din import și a căror contravaloare este inclusă în baza de impozitare conform art. 19 alin. (1) și (2);(...)

ART. 19

(1) Pentru bunurile importate baza de impozitare este constituită din valoarea în vama, determinată potrivit legii, la care se adaugă taxele vamale, comisionul vamal, accizele și alte taxe datorate potrivit legii.

(2) Sunt cuprinse în baza de impozitare, în măsura în care nu au fost cuprinse în baza de impozitare determinată potrivit alin. (1), cheltuieli accesorii cum ar fi: comisioanele, cheltuielile de ambalare, transport și asigurare care intervin după intrarea bunului în țara până la primul loc de destinație a bunurilor.”

In conformitate cu prevederile art. 30 alin. (1) lit. a). din Hotărârea Guvernului nr. 598/2002 cu modificările și completările ulterioare:

“ART. 30

(1) Pentru transportul mărfurilor importate, a cărui contravaloare este inclusă în baza de impozitare conform art. 19 alin. (1) și (2) din lege, transportatorii, respectiv casele de expediție, vor justifica scutirea de taxa pe valoarea adăugată, prevăzută la art. 11 alin. (1) lit. e) din lege, în funcție de tipul transportului, astfel:

a) în cazul transportului auto, cu următoarele documente: contractul încheiat cu unitatea importatoare sau, după caz, cu casa de expediție ori cu furnizorul din străinătate sau comenzile

acestora, documentul de transport internațional sau copie de pe acesta pentru casele de expediție, copie de pe declarația vamală de import;”

In contestația formulată, pentru taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în suma delei RON aferentă anului 2002 și în suma delei RON aferentă anului 2003, societatea petentă susține că a procurat documentele de justificare a scutirii de taxa pe valoarea adăugată prevăzute de legislația în vigoare.

In situația dată, la soluționarea contestației organul competent a avut în vedere și prevederile art. 213 alin. (4) din O.G. nr. 92/24.12.2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, unde referitor la soluționarea contestației, se arată:

“(4) Contestatorul, intervenientii sau împuterniciții acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora”.

De asemenea, potrivit pct. 182.1 din H.G. nr. 1050/01.07.2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, dat în aplicarea art. 182 (devenit după republicare art. 213) din Codul de procedură fiscală, se stipulează:

“182.1 În temeiul art. 182 alin. (4) din Codul de procedură fiscală, contestatorul, intervenientii și/sau împuterniciții acestora, în fața organelor de soluționare a contestațiilor, se pot folosi de orice probe noi relevante, chiar dacă acestea anterior nu au fost cercetate de organele de inspecție fiscală”.

Din textele de lege mai sus prezentate, se reține că petenta poate depune în susținerea cauzei, documente și probe noi, chiar dacă acestea nu au fost analizate de organele de inspecție fiscală cu ocazia verificării efectuate.

Pe cale de consecință, organul de soluționare a contestației a solicitat organelor de inspecție fiscală prin adresa nr. să analizeze toate documentele depuse de societatea petentă în probațiune și să completeze dosarul contestației cu propuneri având în vedere toate documentele depuse de contestator, în condițiile legii.

Urmare acestei adrese, organele de inspecție fiscală au efectuat o cercetare la fața locului, încheindu-se procesul verbal din data de 08.08.2008 înregistrat la societatea petentă la nr. 9 iar la Administrația Finanțelor Publice a municipiului Arad sub nr. și în care s-au reținut următoarele:

“(…) pentru debitul contestat în suma delei RON aferent perioadei iunie 2002 – decembrie 2002 (...) societatea a prezentat documente de justificare a scutirii de TVA pentru TVA în suma deRON, societatea neputând în continuare justifica scutirea de TVA pentru suma deRON.

- pentru debitul contestat în suma deRON – aferent perioadei ianuarie 2003 – decembrie 2003 (...) societatea a prezentat documente de justificare a scutirii de TVA pentru TVA în suma deRON, societatea neputând în continuare justifica scutirea de TVA pentru suma de RON.”

Pe cale de consecință, în condițiile în care conform prevederilor art. 32 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

“ART. 32

Competența generală

(1) Organele fiscale au competență generală privind administrarea creanțelor fiscale, exercitarea controlului și emiterea normelor de aplicare a prevederilor legale în materie fiscală.”

pentru acest capăt de cerere, contestația formulată de petentă va fi admisă pentru suma delei RON (...lei RON + lei RON) reprezentând taxa pe valoarea adăugată pentru

care societatea a justificat conform legii scutirea si respinsa pentru suma de lei RON (.....lei RON + lei RON + leu RON) lei reprezentand taxa pe valoarea adăugata pentru care societatea nu a putut justifica scutirea.

Referitor la capătul de cerere privind suma de lei reprezentand taxa pe valoarea adăugata aferenta transporturilor de bunuri a căror beneficiari sunt persoane fizice, se rețin următoarele:

In fapt, societatea petenta a realizat operațiuni de transport bunuri a căror beneficiari sunt persoane fizice, transporturi pe care le-a considerat scutite de taxa pe valoarea adăugata.

In contestația formulata, societatea petenta susține ca transporturile pentru persoanele fizice sunt scutite in baza art. 10 din Legea nr. 345/2002 si a art. 25 lit. b) din H.G. nr. 598/2002.

In drept, art. 10 din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugata prevede:

„ **ART. 10**

Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată:

a) bunurile importate destinate comercializării în regim duty-free, precum și prin magazinele pentru servirea în exclusivitate a reprezentantelor diplomatice și a personalului acestora;

b) bunurile introduse în țara de călători sau de alte persoane fizice cu domiciliul în țara ori în străinătate, în condițiile și în limitele stabilite prin hotărâre a Guvernului, potrivit regimului vamal aplicabil persoanelor fizice;

c) reparațiile și transformările la nave și aeronave românești în străinătate, precum și carburanții și alte bunuri, aprovizionate din străinătate, destinate utilizării pe nave și/sau aeronave;

d) importul de bunuri a căror livrare este scutită de taxa pe valoarea adăugată în interiorul țării. Același regim se aplica pentru serviciile efectuate de prestatori cu sediul sau cu domiciliul în străinătate, pentru care locul prestării se considera a fi în România, potrivit prevederilor art. 7;

e) licențe de filme și programe, drepturi de transmisie, abonamente la agenții de știri externe și altele de aceasta natura, destinate activității de radio și televiziune;

f) importul de bunuri primite în mod gratuit cu titlu de ajutoare sau donații destinate unor scopuri cu caracter umanitar, social, filantropic, religios, de apărare a sănătății, cultural, artistic, educativ, științific, sportiv, de protecție și ameliorare a mediului, de protecție și conservare a monumentelor istorice și de arhitectura și importurile de bunuri finanțate direct din împrumuturi nerambursabile, acordate României de organisme internaționale, de guverne străine și/sau de organizații nonprofit și de caritate, în condiții stabilite prin normele de aplicare a prezentei legi;

g) importul următoarelor bunuri: mostrele fără valoare comercială, materialele publicitare și de documentare, bunurile de origine romana, bunurile străine care, potrivit legii, devin proprietatea statului, bunurile reparate în străinătate sau bunurile care le înlocuiesc pe cele necorespunzătoare calitativ, returnate partenerilor externi în perioada de garanție, bunurile care se înapoiază în țara ca urmare a unei expediții eronate, echipamentele pentru protecția mediului stabilite prin hotărâre a Guvernului;

h) importul bunurilor efectuate în România de către forțele statelor membre NATO pentru uzul acestor forte sau al personalului civil însoțitor ori pentru aprovizionarea popotelor lor sau cantinelor, în cazul în care aceste forte sunt destinate efortului comun de apărare.”

iar la art. 25 din Hotărârea Guvernului nr. 598/2002 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, se arata:

“ **ART. 25**

Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată, potrivit prevederilor art. 10 lit. b) din lege, bunurile introduse în țara de călători sau de alte persoane fizice cu domiciliul în țara ori în

străinătate, în condițiile și în limitele stabilite prin hotărâre a Guvernului, potrivit regimului vamal aplicabil acestora, fără plata taxelor vamale.”

In raport de prevederile legale prezentate mai sus, se retine ca susținerile petentei din contestația formulată și anume acelea ca transporturile pentru persoane fizice sunt scutite de plata taxei pe valoarea adăugată nu au nici o motivație legală, articolele de lege invocate de către aceasta referindu-se la scutirile pentru introducerea de bunuri în țară de către persoane fizice și nu pentru prestarea de servicii de natură transporturilor de bunuri, motiv pentru care contestația va fi respinsă ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

5). In legătura cu capătul de cerere privind suma totală de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar datorită nejustificării scutirii pentru transportul mărfurilor din import și exportate în perioada 01.01.2004 – 31.12.2006, s-au reținut următoarele:

In fapt, în perioada 01.01.2004 – 31.12.2006, societatea petenta a efectuat operațiuni de transport internațional de bunuri pe care le-a considerat scutite de taxa pe valoarea adăugată.

In drept, în cauza sunt incidente următoarele prevederi legale:

Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“ART. 143

(1) Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată: (...)

c) prestările de servicii, inclusiv transportul și prestările de servicii accesorii transportului, legate direct de exportul de bunuri sau de bunurile plasate în regimuri vamale suspensive, cu excepția prestărilor de servicii scutite, potrivit art. 141;

d) transportul, prestările de servicii accesorii transportului, alte servicii direct legate de importul bunurilor, dacă valoarea acestora este inclusă în baza de impozitare a bunurilor importate, potrivit art. 139;(...)

(2) Prin norme se stabilesc, acolo unde este cazul, documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxa pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la alin. (1) și, după caz, procedura și condițiile care trebuie îndeplinite pentru aplicarea scutirii de taxa pe valoarea adăugată.”

coroborate cu prevederile art. 6 pct. (3), pct. (4) și pct. (6) și art. 7 pct. (1) din O.M.F. nr. 1846/2003 pentru aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirilor de taxa pe valoarea adăugată pentru exporturi și alte operațiuni similare, pentru transportul internațional și pentru operațiunile legate de traficul internațional de bunuri, prevăzute la art. 143 alin. (1) și la art. 144 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

“(3) Scutirea pentru transportul efectuat la introducerea în țară a bunurilor plasate în regimuri suspensive se justifică cu:

a) contractul încheiat cu titularul regimului vamal suspensiv sau cu beneficiarul din străinătate ori cu casa de expediție;

b) documentul specific de transport internațional, în funcție de tipul transportului, prevăzut la alin. (6);

c) documentele din care să rezulte că bunurile transportate sunt în regim vamal suspensiv.

(4) Scutirea pentru transportul bunurilor aflate în regim vamal suspensiv pe teritoriul României se justifică cu:

a) contractul încheiat cu titularul regimului vamal suspensiv sau cu beneficiarul din străinătate ori cu casa de expediție;

b) factura fiscală sau alt document legal aprobat;

c) documentele din care să rezulte că bunurile transportate sunt în regim vamal suspensiv.

(...)

(6) Scutirea de taxa pe valoarea adăugată pentru transportul aferent bunurilor exportate se justifică astfel:

a) în cazul transportului auto, cu următoarele documente: contractul încheiat cu exportatorul sau, după caz, cu casa de expediție ori cu beneficiarul din străinătate; copie de pe carnetul TIR sau de pe documentul de tranzit comunitar T, documentul de transport internațional sau copie de pe acesta pentru casele de expediție;(...)

ART. 7

(1) Pentru transportul marfurilor importate a cărui contravaloare a fost inclusă în valoarea în vamă potrivit prevederilor art. 139 din Legea nr. 571/2003, scutirea de taxa pe valoarea adăugată, prevăzută la art. 143 alin. (1) lit. d) din aceeași lege, se justifică de transportatori, respectiv de casele de expediție, în funcție de tipul transportului, astfel:

a) în cazul transportului auto, cu următoarele documente: contractul încheiat cu importatorul sau, după caz, cu casa de expediție ori cu furnizorul din străinătate, copie de pe carnetul TIR sau de pe documentul de tranzit comunitar T, documentul de transport internațional din care să rezulte că bunurile transportate provin din import sau copie de pe acesta pentru casele de expediție;”

În contestația formulată, pentru taxa pe valoarea adăugată suplimentară aferentă perioadei 01.01.2004 – 31.12.2006 în suma de lei societatea susține că a procurat documentele de justificare a scutirii de taxa pe valoarea adăugată prevăzute de legislația în vigoare.

În situația dată, la soluționarea contestației organul competent a avut în vedere și prevederile art. 213 alin. (4) din O.G. nr. 92/24.12.2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, unde referitor la soluționarea contestației, se arată:

“(4) Contestatorul, intervenientii sau împuterniciții acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora”.

De asemenea, potrivit pct. 182.1 din H.G. nr. 1050/01.07.2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, dat în aplicarea art. 182 (devenit după republicare art. 213) din Codul de procedură fiscală, se stipulează:

“182.1 În temeiul art. 182 alin. (4) din Codul de procedură fiscală, contestatorul, intervenientii și/sau împuterniciții acestora, în fața organelor de soluționare a contestațiilor, se pot folosi de orice probe noi relevante, chiar dacă acestea anterior nu au fost cercetate de organele de inspecție fiscală”.

Din textele de lege mai sus prezentate, se reține că petenta poate depune în susținerea cauzei, documente și probe noi, chiar dacă acestea nu au fost analizate de organele de inspecție fiscală cu ocazia verificării efectuate.

Pe cale de consecință, organul de soluționare a contestației a solicitat organelor de inspecție fiscală prin adresa nr. să analizeze toate documentele depuse de societatea petenta în probațiune și să completeze dosarul contestației cu propuneri având în vedere toate documentele depuse de contestator, în condițiile legii.

Urmare acestei adrese, organele de inspecție fiscală au efectuat o cercetare la fața locului, încheindu-se procesul verbal din data de 08.08.2008 înregistrat la societatea petenta la nr. iar la Administrația Finanelor Publice a municipiului Arad sub nr.și în care s-au reținut următoarele:

“- pentru debitul contestat în suma deRON aferent perioadei ianuarie 2004 – decembrie 2004 (...) societatea a prezentat documente de justificare a scutirii de TVA pentru TVA în suma deRON societatea neputând în continuare justifica scutirea de TVA pentru suma deRON

- pentru debitul contestat in suma de 2.496 RON aferent perioadei ianuarie 2005 – decembrie 2005(...) societatea a prezentat documente de justificare a scutirii de TVA pentru TVA in suma de RON societatea neputând in continuare justifica scutirea de TVA pentru suma de RON.

- pentru debitul contestat in suma de 10.381RON aferent perioadei ianuarie 2006 – decembrie 2006(...) societatea a prezentat documente de justificare a scutirii de TVA pentru TVA in suma de RON societatea neputând in continuare justifica scutirea de TVA pentru suma de RON”

Pe cale de consecință, in condițiile in care conform prevederilor art. 32 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, cu modificările si completările ulterioare:

“ART. 32

Competența generală

(1) Organele fiscale au competență generală privind administrarea creanțelor fiscale, exercitarea controlului și emiterea normelor de aplicare a prevederilor legale în materie fiscală.”

pentru acest capat de cerere, contestația formulata de petenta va fi admisa pentru suma delei RON reprezentand taxa pe valoarea adăugata pentru care societatea a justificat conform legii scutirea si respinsa pentru diferența in suma de lei RON reprezentand taxa pe valoarea adăugata pentru care societatea nu a putut justifica scutirea in condițiile legii.

Referitor la capătul de cerere privind suma de 564 lei reprezentand taxa pe valoarea adăugata aferenta transporturilor de bunuri a căror beneficiari sunt persoane fizice, se rețin următoarele:

In fapt, in perioada 01.01.2004 – 31.12.2006 societatea petenta a realizat operațiuni de transport bunuri a căror beneficiari sunt persoane fizice, transporturi pe care le-a considerat scutite de taxa pe valoarea adăugata.

In contestația formulata, societatea petenta susține ca transporturile pentru persoanele fizice sunt scutite in baza art. 10 din Legea nr. 345/2002 si a art. 25 lit. b) din H.G. nr. 598/2002.

In raport cele prezentate mai sus, in legătura cu acest capăt de cerere s-a reținut ca societatea petenta face confuzie intre importurile de bunuri efectuate de persoane fizice si prestarea de servicii de natura transportului de bunuri si încadrează in mod eronat scutirea de taxa pe valoarea adăugata la art. 10 din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugata.

In ceea ce privește perioada 01.01.2004 – 31.12.2006, organul de soluționare a contestației facand aplicatiunea principiului general de drept *tempus regit actum* a reținut ca prevederile legale invocate de către petenta respectiv art. 10 din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugata si normele sale de aplicare aprobate prin H.G. nr. 598/2002 nu sunt in vigoare in aceasta perioada, aceste acte fiind abrogate începând cu anul 2004 odată cu intrarea in vigoare a Codului fiscal aprobat prin Legea nr. 571/2003.

6). Referitor la capătul de cerere privind sumele de lei RON respectiv lei RON reprezentand taxa pe valoarea adăugata stabilita suplimentar, s-au reținut următoarele:

In fapt, din verificarea perioadei ianuarie – martie 2007 organele de control au constatat ca in luna ianuarie 2007 societatea a omis înregistrarea facturii nr. emisa către beneficiarul C S.R.L. in valoare de lei RON si lei RON taxa pe valoarea adăugata.

In legătura cu taxa pe valoarea adăugata in suma de lei RON s-a reținut ca, in contestația formulata, societatea petenta solicita anularea acestui debit susținând ca a fost calculat

pentru „lipsa CMR” și ca de la data controlului până la data depunerii contestației a procurat acest document astfel încât poate beneficia de scutirea taxei pe valoarea adăugată.

Din documentele existente la dosarul cauzei s-a reținut că organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina petentei debitul în suma delei RON reprezentând taxa pe valoarea adăugată suplimentară datorită neînregistrării în evidența contabilă a facturii nr. emisă către S.C. C S.R.L. în valoare de lei RON, taxa pe valoarea adăugată în suma de lei RON devenind exigibilă la data întocmirii facturii și având scadența în data de 25 a lunii următoare, în baza art. 134 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Pe cale de consecință, în condițiile în care, în conformitate cu prevederile art. 213 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

“ART. 213

Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”

iar motivele invocate de petenta nu au putut fi reținute în soluționarea favorabilă a cauzei, contestația formulată va fi respinsă ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

De asemenea, în luna ianuarie 2007 societatea nu a putut face dovada realizării transportului intracomunitar către S.C. H S.R.L. în valoare totală de lei RON, în sensul că nu a prezentat organelor de inspecție fiscală documentele prevăzute la art. 4 alin. (4) din O.M.F.P. nr. 2222/2006.

În drept, în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (3) și alin. (4) din O.M.F.P. nr. 2222/2006 privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. a)-i), art. 143 alin. (2) și art. 144¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare

„(3) Scutirea de taxă prevăzută la art. 143 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal pentru transportul bunurilor plasate în regimurile prevăzute la art. 144 alin. (1) din Codul fiscal se acordă și în cazul în care transportul îndeplinește condițiile unui transport intracomunitar, astfel cum este definit la art. 133 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal.

(4) Se consideră documente specifice de transport în funcție de tipul transportului:

a) în cazul transportului auto: copie de pe carnetul TIR sau de pe documentul de tranzit comunitar T, în cazul unui transport intracomunitar, documentul de transport internațional;”

În contestația formulată, societatea petenta susține că a procurat documentele de justificare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată prevăzute de legislația în vigoare.

Urmare verificării efectuate de către organele de inspecție fiscală la fața locului, acestea au constatat că: „(...) pentru debitul contestat în suma deRON aferent perioadei ianuarie 2007 – decembrie 2007 (...) societatea nu a putut în continuare justifica scutirea de TVA (...)”.

Pe cale de consecință, în condițiile în care conform prevederilor art. 32 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

“ART. 32

Competența generală

(1) Organele fiscale au competență generală privind administrarea creanțelor fiscale, exercitarea controlului și emiteria normelor de aplicare a prevederilor legale în materie fiscală.”

pentru capătul de cerere privind suma de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată aferentă unei operațiuni pentru care societatea nu a putut face dovada realizării transportului intracomunitar în condițiile legii, contestația va fi respinsă ca neîntemeiată.

Prin procesul verbal din data de 08.08.2008 întocmit de organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Finanelor Publice a municipiului Arad – Activitatea de Inspecție Fiscală, înregistrat la societatea petenta la nr. 9 iar la Administrația Finanelor Publice a municipiului Arad sub nr.au fost calculate majorările de întârziere aferente debitului reprezentând taxa pe valoarea adăugată în suma delei pentru care, în cursul procesului de soluționare a contestației societatea petenta a prezentat documente prin care justifică scutirea de taxa pe valoarea adăugată, rezultând ca majorările de întârziere sunt în suma de lei iar penalitățile de întârziere sunt în suma de lei.

În contestația formulată, societatea petenta solicită: „ (...) va rugăm să admiteți contestația la nivelul solicitărilor respectiv RON TVA principal și a accesoriilor corespunzătoare în suma de lei (...)”

Pe cale de consecință, în conformitate cu prevederile art. 213 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se arată:

“ ART. 213

Soluționarea contestației

(...). Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”

organul de soluționare a contestației se va pronunța numai asupra accesoriilor contestate de către societatea petenta respectiv asupra sumei de lei (majorări de întârziere în suma de lei și penalități în suma de lei).

Față de cele prezentate mai sus, referitor la majorările de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată suplimentară, calculate în sarcina petentei prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr., se reține că stabilirea de majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sarcina contestatoarei reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul. În condițiile în care, pentru debitul în suma totală de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată suplimentară stabilită prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr. contestația va fi admisă, rezulta că și pentru capătul de cerere privind accesoriile aferente, în cuantumul contestat de către societate, respectiv suma totală de lei (majorări de întârziere în suma de lei și penalități de întârziere în suma de lei) calculate în sarcina petentei reprezentând măsura accesorie, conform principiului de drept *accessorium sequitur principalem*, contestația petentei va fi admisă.

Pentru considerentele mai sus prezentate și în conformitate cu prevederile art. 17 lit. B, art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, pct. 9.2, pct. 9.7, pct. 9.9, pct. 10.12 din Hotărârea Guvernului nr. 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, art. 7, art. 8, art. 10, art. 11, art. 12 și art. 19 din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, art. 25, art. 27 și art. 30 din Hotărârea Guvernului nr. 598/2002 cu modificările și completările ulterioare, art. 76, art. 77, art. 111 și art. 112 din Legea nr. 141/1997 privind Codul Vamal al României, Hotărârea Guvernului nr. 348/2003 pentru modificarea și completarea unor metodologii fiscale, art. 143 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art. 6 pct. (3), pct. (4) și pct. (6) și art. 7 pct. (1) din O.M.F. nr. 1846/2003 pentru aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirilor de taxa pe valoarea adăugată pentru exporturi și alte operațiuni similare, pentru transportul internațional și pentru operațiunile legate de traficul internațional de bunuri, prevăzute la art. 143 alin. (1) și la art. 144 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art. 4 alin. (3) și alin. (4) din O.M.F.P. nr. 2222/2006 privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxa pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la

art. 143 alin. (1) lit. a)-i), art. 143 alin. (2) și art. 144¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare coroborate cu prevederile art. 32, art. 65 art. 85, art. 86, art. 87, art. 205, art. 213 și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare , se

DECIDE

1. Respingerea contestației formulate de **S.C. X S.R.L.....** împotriva Raportului de inspecție fiscală nr.încheiat de inspectori din cadrul Administrației Finanelor Publice a municipiului Arad - Activitatea de Inspecție Fiscală, ca inadmisibilă.

2. Admiterea contestației formulate de **S.C. X S.R.L.** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr.încheiată de către inspectori din cadrul Administrației Finanelor Publice a municipiului Arad- Activitatea de Inspectie Fiscală pentru capătul de cerere privind suma totală de **lei** reprezentând lei taxa pe valoarea adăugată și lei accesorii aferente ((majorări de întârziere în suma de lei și penalități de întârziere în suma de lei).

3. Respingerea contestației formulate de **S.C. X S.R.L.** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr.încheiată de către inspectori din cadrul Administrației Finanelor Publice a municipiului Arad- Activitatea de Inspectie Fiscală pentru capătul de cerere privind suma totală de**lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată, ca neintemeiată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Arad, în termen de 6 luni de la data comunicării.